

Egy a szükséges dolog

Stichting Kom Over En Help, Nijkerk, The Netherlands 2000
This edition is not to be sold

Egy a szükséges dolog

E sorokkal megtanítlak
Most arra tégedet,
Hogy miért sűrgeti az Úr
A megtérésedet.

Senki sem a földi létre
Született meg csupán.
Ítéletkor menny vagy pokol
Vár rá ez után.

Ki szavaimat olvasod,
Térj tehát magadba,
Legyen az Úr áldásával
Ez örök javadra.

Figyelj arra, amit írok,
S gondolkodj el rajta jól,
Mert halálról, ítéletről,
Mennyről, poklóról szól.

John Bunyan

JANUÁR 1.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Majdnem mindenki vágyik a mennybe és a boldogságra. Még az istentelen Bálám is így kiáltott: „Haljon meg az én lelkem az igazak halálával, és legyen az én utolsó napom, mint az övé” (4Móz 23:10). De mégis csak kevesen nyerik el ezt a kívánt üdvösséget. Sokan lesznek olyanok, akiket az emberek nagyon jó hívőnek tartanak, és az Atya Isten mégsem fogadja majd be őket az örök hajlékba.

Pál apostol, aki szívből kívánta, hogy a korinthusi gyülekezet ezt az üdvösséget örökölje, textusunkba megmondja, hogyan lehet ezt az üdvösséget elnyerni. Először is ne tétlenül kíváncsozzanak a mennybe. Fussanak. Másodszor, ne elégedjenek meg azzal, hogy akárhogy futnak. „Úgy fussanak”, hogy elnyerjék a jutalmat. Azt írja a Zsidókhöz írt levélben is: „Kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdőtér” (Zsid 12:1).

Most, az év kezdetén, azt kérdezem tőled: úgy futsz, hogy elnyerd ezt a mennyei jutalmat? Vannak, akik elhagyják apjukat, anyjukat, barátaikat és ismerőseiket Jézusért. Úgy futsz te is? Mások eltérnek üldözést és bánatot, vállalják, hogy jót és rosszat mondjanak róluk, csakhogy elnyerjék a jutalmat. Úgy futsz te is, hogy elnyerhesd ezt a jutalmat?

Pál textusunk szavait a görög versenyekből kölcsönözte. Ez a példa megérdemli, hogy Isten gyermekei figyeljenek rá. Isten Igéje ma arra figyelmeztet, hogy ne csak fuss a versenypályán, hanem úgy fuss, hogy biztosan tied legyen a jutalom a versenypálya végén.

Olvasandó: 1 Korinthus 9:16-27.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Ez a versenypályán való futás, nem közönséges séta, hanem menekülés, a futás leggyorsabb módja.

Pál a Zsidókhoz írt levélben „odamenekülés”-nek nevezi: „Hogy (...) erős vigasztalásunk legyen minékünk, mint akik oda menekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet” (Zsid 6:18). Figyeljünk ezekre a szavakra: „oda meneküljünk”. Józsué 20. szól arról, hogy a gyilkos a menedékvárosba menekülhet a vérbosszuló elől, aki a nyomában van, hogy megtorolja a gyilkosságot. Az ilyen menekülés versenyfutás volt az életért. Teljes erőből való futás. Fuss így!

Ez a futás igyekvés, ahogy egy másik helyen olvassuk: „De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtván, azoknak pedig, melyek előttem vannak, nékik dőlven, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára” (Fil 3:14). Ez azt jelenti, hogy, akik örökölni akarják a mennyet, ne engedjék, hogy bármi is megakadályozza őket ebben. Igyekezniük és előrenyomulniuk kell. Mindenben át kell verekedniük magukat, ami útjukba áll, hogy a mennybe jussanak. Fuss úgy!

Ez a futás egy úton tart; a futóknak az élet útján kell maradniuk. „Ha ugyan megmaradtok a hitben alaposan és erősen, és el nem távoztok az evangélium reménységétől” (Kol 1:23). Nem csak egy kis ideig kell futniuk, vagy csak egy darab utat megtenniük, félúton megállni és aztán visszafordulni. Az életükért kell futniuk. Minden akadály ellenére. Ki kell tartani a pálya végéig, azaz, az élet végéig.

„Úgy fussatok, hogy elvegyétek,”

Olvasandó: Filippi 3:12-16.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Nem mindenki, aki fut, kap díjat. Vannak, akik futnak, messzire futnak, és mégsem kapják meg a koronát, mely a versenypálya végén függ. Nem mindenki győz, aki a versenypályán fut. Mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyerheti el a jutalmat.

Így van lelki értelemben is. Nem mindenki, aki fut, nem mindenki, aki keres, nem mindenki, aki a menyegző terme felé megy, jár sikerrel. Az Úr Jézus figyelmeztetett: „Igyekeztek bemenni a szoros kapun; mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni, és nem mehetnek. Mikor már a gazda felkél és bezárja az ajtót, és kezdetek kívül állani és az ajtót zörgetni, mondván: Uram! Nyisd meg nekünk, és ő felelvén, ezt mondja néktek: Nem tudom, honnét valók vagytok ti” (Luk 13:24.25). Pál pedig azt mondja: „Ha pedig küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd” (2 Tim 2:5). Nem szabályszerűen küzdeni azt jelenti, hogy nem Isten akarata szerint és beleegyezésével küzdeni.

Azt gondold, hogy aki lusta arra, hogy megvallja hitét, elnyeri a mennyet? Azt hiszed, hogy az, aki gondatlan, aki balga hívő, az, aki hagyja, hogy minden feltartóztassa, aki minden akadálynál megtorpan, és a versenypályán csigalassúsággal fut, elnyeri a mennyet? Igen, vannak, akik még lassabban haladnak előre Isten útján, mint ahogy egy csiga csúszik a földön. Az ilyenek mégis azt gondolják, hogy joguk van a mennyre és az üdvösségre.

Látjuk tehát, hogy sokkal többen vannak, akik futnak, mint akik elnyerik a mennyet. Ezért a figyelmeztetés: aki díjat akar nyerni, az „úgy” fusson.

Olvasandó: Lukács 13:22-30.

JANUÁR 4.

Nem tudjátok-é, hogy akik a versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Tudjuk a mindennapi életből, hogy ha valaki a versenypályán fut, de nem érkezik meg időben, nem ér semmit a futása. Nem nyer semmit. Aki fut, díjat akar nyerni. Annak, aki nem győz, az egész futása, minden erőfeszítése hiába volt.

Hány ilyen futó lesz majd található az ítéletnapján? Egész seregek lesznek, akik futottak ugyan, egészen a menny kapujáig....De nem jutottak annál tovább, még kopogtatnak, még ha késő van is. Hangosan kiáltanak: „Uram! Uram! Nyisd meg nekünk” (Luk 13:24). De csak elutasítás a fáradságuk jutalma. Meg fogják hallani: „Távozzatok el éntőlem. Nem jöttök be ide, már túl késő. Lassan futottatok.” „Akkor kezdik mondani: Teelőtted ettünk és ittunk, és a mi utcáinkon tanítottál. De ezt mondja: Mondom néktek, nem tudom, honnét valók vagytok ti; távozzatok el éntőlem mindnyájan, kik hamisságot cselekesztek” (Luk 13:26,27).

Ó, milyen szörnyű lesz azok csalódása, akik futottak ugyan, de nem Isten akarata szerint, és így nem értek célba. Ezért ha örökölni akarjátok a mennyet, „ úgy fussatok , hogy elvegyétek.” Az út hosszú, sok a mocsaras hely és a meredek domb. Sok munkát kell elvégezni. Le kell győzni egy álnok szívet, az ördögöt és a világot. Sok mindennek kell tehát történnie, hogy az ember üdvözülhessen. Akarsz Izráel nyomdokain járni? Akkor ki kell vonulnod Egyiptomból, át kell kelned a Veres-tengeren. Meg kell tenned a hosszú utat a nagy, végtelen, kopár pusztán át, mielőtt bemehetsz az ígéret földjére.

Olvasandó: A zsoltárok könyve 119:33-40.

JANUÁR 5.

Nem tudjátok-é, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek.
1 Korinthus 9:24.

Aki örökölni akarja a mennyet, annak futnia kell, mivel az út hosszú, és nincs megszabott idő. Csak a jelen a tied! A mai napon kívül egyetlen további pillanat sem biztos számodra.

„Ne dicsekedjél a holnap nappal, mert nem tudod, mit hoz a nap tereád” (Péld 27:1). Ne mondd: van még elég időm, hogy keressem a mennyet. Azt mondom neked, a lélekharang már megszólalhat érted, mielőtt eltelnek azok a napok és évek, melyeket magadnak elképzeltél. És ha a halál jön, vele kell menned, akár kész vagy akár nem. Ezért mondom neked: ne halogasd tovább. Veszélyes késlekedni olyan nagyon fontos dolgokkal, mint a lélek üdvössége vagy elkárhozása.

Annak, akinek rövid idő alatt kell megtenni hosszú utat, szükséges határozottan az úton mennie és főként gyorsan haladnia.

Azoknak, akik díjat akarnak nyerni, sietniük kell, nehogy a menny kapuja már zárva legyen, amikor odaérnek. A menny kapuja egyes bűnösök számára rövidebb ideig van nyitva, mint azt gondolták. És amikor ez a kapu egyszer majd bezáródik, senki, az összes ember együtt sem tudja azt többé kinyitni. Az angyalok serege sem képes rá. Krisztus azt mondja: „Én bezárom, és senki ki nem nyitja.”

Ó, mi lenne, ha negyed órát késnél! Örökké szomorkodnod kellene amiatt. Milyen lesz kizárva lenni, sőt örökre a mennyen kívül maradni! Bűnös, fuss, hogy bejuss oda. Inkább fuss, mint hogy örökre elveszítsd a jutalmat. „Úgy fussatok, hogy elvegyétek.”

Olvasandó: Filippi 2:12-18.

Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.

1 Péter 5:8.

Aki a mennyet örökölni akarja, annak futnia kell, mert az ördög, a törvény, a halál és a pokol üldözi.

Nincs senki, aki a menny felé vezető ösvényen az ördöggel, a törvénnyel, a bűnnel, a halállal és a pokollal újból meg újból ne találkozott volna. „Az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.”

Az ördög füрге, sebesen tud futni, nagyon gyors lábú. Már sokakat utolért, hogy elgáncsolja, és így örök kárhozatba döntse őket!

A törvény ágyúja messzire ellő. Gondoskodj róla, hogy el ne találjon a Tízparancsolat lövedéke. Akkor a pokol kitátja széles száját, és könnyen elnyel.

Halld, mit mond az angyal Lótnak, amikor kivette Sodomából:

„Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne vessz” (1Móz 19:17).

Így figyelmeztettek én is: vigyázz, meg ne állj, hogy utol ne érjen az ördög, a pokol, a halál, vagy Isten törvényének félelmetes átka, és le ne teperjen bűneid közepette. Akkor soha többé nem tudsz felállni.

Mindezek alapján be kell látnunk, hogy azoknak, akik örökölni akarják a mennyet, futniuk kell, józanul és vigyázva. Legyen az imádságod: „Ne adj át engem szorongatóim kívánságának” (Zsolt 27:12).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 27:8-12.

Én vagyok az út, az igazság és az élet.

János 14:6.

Akarsz úgy futni, hogy elvedd a jutalmat a versenypálya végén? Akkor válaszd a helyes utat. Nagy ostobaság jutalmat várni, bármilyen gyorsan futottál is, ha téves úton indultál el. Képzeled, hogy valaki sok pénzt kereshet, ha egyik helyről a másikra fut. Mit használna neki, ha lélekszakadva rohanna is, ha az a hely északon van, ő pedig délnek veszi az irányt. Egyre messzebb távolodnék a jutalom elnyerésétől.

Így van lelki téren is. Nem mindenki, aki fut, még az sem, aki nagyon gyorsan fut, nyeri el a koszorút; csak az öröklí a koszorút, aki jó úton futott.

Talán azt kérdezed tőlem. Mi a helyes út? Én azt felelem: Jézus Krisztus, az Isten Fia. Ő maga mondta magáról: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.” Ha tehát üdvözülni akarsz, akkor vizsgálj meg, hogy Krisztus mindenestül a tied-e. Befedez-e igazságosságával. Megmutatta-e, hogy minden bűnödöt lemosta szíve vérével. Bele vagy-e plántálva. Hiszel-e Benne úgy, hogy Benne élsz és Hozzá hasonlóvá leszel. Akkor olyan hited van, mely megigazít, mivel Krisztus az igazságod. Ez arra ösztönöz, hogy örömmel a szívedben kövesd Őt, mivel megszabadítja a lelkedet.

Isten szerelmére, ügyelj arra, hogy ne téveszd meg magadat és ne hivatkozz elégedetten nyomós okokra. Gondolj arra, hogy ha nem jó úton vagy, elveszted a jutalmat, mely értékesebb, mint az egész világ.

Olvasandó: János 14:1-6.

JANUÁR 8.

*Csodálatosak a te bizonyosságaid, azért az én lelkem megőrzi azokat.
A zsoltárok könyve 119:129.*

Azok, akik jártasak akarnak lenni valamelyik tudományágban, sokat foglalkoznak azzal és tanulmányozzák azt. Így kell a mennybe vezető helyes úttal is foglalkozni és tanulmányozni azt. Azt tanácsoljuk, ezt tedd te is.

Ismerd meg Jézus Krisztust, mert Ő az út. Gondolkodj el azon, ki Ő, mit tett; miért ilyen, és miért tett így. Gondolkodj el például azon: miért vett fel szolgálai formát? Miért bizonyult magatartásában is embernek? Miért kiáltott, miért halt meg? Miért vette magára a világ bűnét? Gondolkodj el azon, miért tétetett bűnné és igazsággá? Miért van a mennyben és mit csinál ott?

Gondolkodj el sokat ezeken. Gondolkodj el Isten Igéjének olyan részein is, melyeket nem értesz, melyeknek értelmét egyáltalán nem tudod felfogni. Tanulmányozd ezeket a dolgokat úgy, mint az utazó, aki valahova utazik, és előre tanulmányozza az utat.

Így az ismereted világosabb és bővebb lesz.

Kerülj mindent, amit Isten Igéje határozottan tilt. Salamon a Példabeszédek könyvében arra int: „Ne hajoljon annak útaira a te elméd, és ne tévelyegj annak ösvényein. Sírba vivő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába” (Péld 7:25.27). „Mert sok sebesültet ejtett, és sokan vannak, akik attól megölettek” (Péld 7:26).

Őrizkedj mindentől, ami nem a helyes úton van, és ne érintsd meg azt; ne közeledj ahhoz és ne foglalkozz vele „Vajha igazgattatnának az én utaim a te rendeléseid megőrzésére” (Zsolt 119:5).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 119:129-136.

JANUÁR 9.

*Félretéve minden akadályt és a megkörmékező bűnt, kitartással
fussuk meg az előttünk levő küzdő tért”*

A zsidókhöz írt levél 12:1.

Átgondoltuk együtt, milyen fontos az, hogy előre tanulmányozzuk a mennybe vezető utat, és elgondolkodjunk azon.

Most rámutatunk arra, hogy meg kell szabadulnod mindentől, ami ezen az úton akadályozhat, mint például a mohóságtól, gögtől, testiségtől és mindentől, ami a szívre vonatkozik. Mindez akadályozhat a futásban.

Aki a versenypályán fut, mindent letesz, ami terhére lehet. Csak azt viszi magával, ami feltétlenül szükséges. Pál azt írja a korinthusi gyülekezethez írt levelében: „Mindaz pedig aki pályafutásban tusakodik, mindenben magatűrtőztető” (1 Kor 9:25). Ez azt jelenti, mindent elhagy, ami csak egy kicsit is terhes lehet, bármilyen kívánatosnak tűnik is neki.

Pál azt írja textusunkban: „Félretéve minden akadályt és a megkörmékező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő teret.”

Főlösképpen arra törekedni, ha a mennyei úton akarunk járni, hogy mindenféle akadályozó dologgal terheljük meg magunkat.

Okosnak tartanánk azt, aki kövekkel teli zsebbel, vastag, szoros ruhában és kényelmetlen cipőben fut a versenypályán? Ugye nem? Így van ez lelki tekintetben is. Ha a szíved telve van a világgal, ha világi kívánságokat hordozol, ha vágyakba és gögbe burkolózol, akkor még nem tettél le minden terhet, melyek rajtad vannak. Akkor, sajnos tévedsz és becsapod magadat.

Csak akkor győzhetsz, ha minden terhet és bűnt félreteszel.

Olvasandó: A zsidókhöz írt levél 12:1-4.

*Féltrete minden akadályt és a megkörmékező bünt, kitartással
fussuk meg az előttünk levő küzdőtért.*

A zsidókhöz írt levél 12:1.

Óvakodj a mellékösvényektől, vigyázz, hogy ne térj mellékutakra a menny felé haladás közben. Vannak tekervényes ösvények és kanyargós utak, melyeken az ember eltéved. Ezek az utak a halálba és kárhozatba vezetnek. Őrizkedj ezektől.

Némelyik ösvény veszélyes azok miatt, amiket azon cselekszenek. Másikak azért, amit azokon tanítanak. Ne lépj rájuk, maradj a helyes úton, és ne térj le róla se jobbra, se balra. Nézz mindig előre. Salamon tanácsa ez: „A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak. Egyengesd el lábaid ösvényit, s minden te útaid állhatatosak legyenek. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól” (Péld 4:25-27).

A mennybe csak egy út vezet. Mégis van számos mellékút és számtalan mellékösvény. A helyes útról tehát majdnem mindenütt le lehet térni. Ezért vezethető olyan könnyen tévútra a zarándok, amikor utat kell választania.

Ugyanaz a helyzet a helyes úttal, mint Rákhábnak, a jerikói parázná asszonynak a házával. Vörös zsinórt kötött az ablakára. Így a háza felismerhető volt. Így fut végig a menny felé vezető úton is Krisztus vérenek vörös zsinórja. Figyelj hát erre a jelre és légy bátor.

Amíg azt a vérrel hintett utat látod, a helyes úton jársz. Ne téveszd azt a vért szemed elől, mert akkor rossz irányba mégy. Lehet, hogy az az út nehéz, de az út közepére oda van írva az Ő vérevel, hogy Ő azért jött a világra, hogy a bűnösöket megtartsa, sőt hogy a gonoszok általa megigazuljanak.

Olvasandó: A zsolttárok könyve 101:1-8.

*Ragaszkodtak lépteim a te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.
A zsolttárok könyve 17:5.*

Útközben ne nézz mindig fölfelé. Tudod, hogy az, aki a versenypályán fut nem nézz oldalt vagy fölfelé, mert könnyen megbotolhat és eleshet. Lelki tekintetben ez azt jelenti, hogy ne vizsgáljunk meg minden új elgondolást és tant, és ne fordítsunk arra több gondot, mint arra az útra, mely Isten Igéjében van adva számunkra. Ne mélyedj el túlzottan Isten titkos tanácsvégzésébe. Ezáltal sokan megtévedtek, és szektákhoz s más nézetekhez csatlakoztak, gyakran örök kárhozatukra.

Ne hallgass mindenkire, aki az úton utánad kiált. Aki a versenypályán fut, az sem hallgathat mindenre, amit utána kiáltanak. Ha azt kérik tőle: ne fuss olyan gyorsan, beszélnem kell veled, vagy, ne fuss olyan gyorsan, mert csatlakozni akarok hozzád, akkor azt fogja felelni, hogy nincs időm várni, mivel győzni akarok.

Ezt teszik az okos emberek, amikor földi díjat akarnak megszerezni. Így kell neked is tenni; sokkal több okod van erre, mint nekik. Ők mulandó díjért futnak, te maradandóért.

Figyelmeztetlek erre, mert sok hangot hallasz mögötted. Ilyen hangok az ördög, a bűn, a jelenvaló világ, rossz társaság, élvezetek, előny, az emberek véleménye, jólét és gög. Egyik azt kiáltja: várj meg. A másik meg: segíts rajtam, és vigyél magaddal. Az ördög azt mondja: Nagyon sietsz? Nem tudsz egy pillanatig várni, és ezeken a szegény barátaidon segíteni? Cserben akarod őket hagyni? Nem tudod azt tenni, amit a szomszédaid? Akik magukkal viszik a világot, a bünt, a vágyat, az örömet, az előnyt és az emberek dicsőítését!

Ó, zarándok, ne figyelj az ördög ilyen megtévesztő sugalmazására! Fuss gyorsan az életedért!

Olvasandó: A zsolttárok könyve 17:1-8.

*Ragaszkodtak lépteim a te ösvényeidhez, nem ingadoztak lábaim.
A zsoltárok könyve 17:5.*

Ne csüggedj el az úton, bármennyi akadály és nehézség kerül is eléd.

Ha valaki elhatározta, hogy a menny felé megy, és a Sátán hízelgéssel nem tudja arról letéríteni, akkor megpróbálja a zarándokot elcsüggeszteni. Azt súgja neki: Bűnös vagy, megszegted Isten törvényét, nem vagy kiválasztott, túl későn jössz, a kegyelem napja elmúlt. Azt gondolod, hogy Isten megszán? A szíved nagyon romlott, igen lomha vagy, gondatlan, és még száz egyéb.

Így történt Dáviddal is, amikor így kiáltott: „Bizony hiszem, hogy meglátom az Úr jóságát az élőknek földén” (Zsolt 27:13). Mintha csak azt akarta volna mondani: „Az ördög oly nagyon dühöng, az én szívem pedig annyira gyenge, hogy véleményem szerint menthetetlen vagyok. De bízom, az én Uram ígéretében, és hiszem, hogy Isten az ígéretét bizonyosan teljesíti. Megmutatja nekem, méltatlan bűnösnek irgalmát. Ez bátorít engem, és helytálló.”

Így kell neked is tenned, ha a Sátán, a törvény, vagy a lelkiismereted levertté tesz bűneid nagysága, szíved rosszasága, az úton ért szerencsétlenség, minden örömed elvesztése, a világ gyűlölete, melyet magadra vonsz, miatt, stb. Meríts ismét új erőt az ígéretek bizonyosságából, Krisztus szeretetéből, a vére érdeméből. Meríts bátorságot abból, hogy korlátlanul hív mindenkit magához. Meríts erőt, hogy látod, hogyan nyertek mások is bocsánatot és kegyelmet nagy bűneikre. Gondolj arra, hogy ugyanaz az Isten ugyanaz által a Krisztus által neked is kegyelmet ad!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 27:1-7.

*És hogy sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk.
Az apostolok cselekedetei 14:22.*

Vigyázz, hogy ne botránkozz meg a kereszttel. Mindenkinek keresztet kell hordoznia, aki a menny felé tart. A kereszttel vagy a próbák a mérföldkövek, melyek mellett állandóan el kell haladnod. „De mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak” (2 Tim 3:12).

Ha a mennybe vivő úton vagy, biztos, hogy hamarosan kereszttel fog a válladra nehezned. Az Úr adja, hogy ne ijedj meg tőle, és ne fordulj vissza. Az Úr Jézus maga mondta tanítványainak: „Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem. Mert valaki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; valaki pedig elveszti az ő életét én értem, az megtalálja azt.” (Márk 9: 34,35).

A kereszttel kezdettől fogva útjelzőként áll a mennyek országába vezető út mellett.

Ha valaki a mindennapi életben kéri tőled, hogy mutasd meg egyik vagy másik helységbe vezető utat, akkor megmagyarázod neki, hogy merre menjen. Így szinte lehetetlen, hogy eltévessze az utat. Megmondod, melyik kapun át, melyik erdő mellett, melyik hídon stb. kell mennie. Nos, így van ez a mennyek országába vezető úttal is.

Azt kérdezed, melyik út vezet a mennybe? Azt felelem: Krisztus az út. Őt kell választanod. Válaszd Őt, és Benne a igazságot, hogy megigazulhass. Ha Benne vagy, meglátod az Ő keresztjét is. Vedd fel azt, és vidd. Másként hamar letévedsz a helyes útról, és görbe útra jutsz, mely az örök halálba vezet.

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 14:20-28.

*És hogy sok háborúságon által kell nékiünk az Isten országába bemennünk.
Az apostolok cselekedetei 14:22.*

Még néhány gondolatot akarok elmondani a mennybe vezető úttal kapcsolatban. Jó szolgálatot tehetnek, hogy ösztönözzenek, ha szíved ellustul e nagyszerű utazás közben.

Gondolj arra zárandók, hogy a menny kapuja nyitva van, és hogy Krisztus kitárt karral fogad ott. Ó, ha az ördög követ, hogy elpusztítson, gondolj arra, hogy Krisztus tárt karokkal vár. Ez késztesen gyors menekülésre, hogy biztonságba juss!

Mindig a jutalomra tekint. Ne veszítsd szemed elől a célt, amely felé igyekszel. Sokan olyan könnyen lazítanak, miközben a versenypályán futnak. Ennek egyik oka, hogy nincsenek tisztában a díj értékével, vagy azt gondolják, hogy az túl jó a számukra. A legtöbben nem jutnak el a mennybe az út végén, mivel keveset törődnek vele. Ezért azt tanácsolom neked: nézz mindig a kiválóságra, a kedvességre, a szépségre, a vigasztalásra, a békére, amelyet azok örökölnek, akik a díjat megkapják. Ez adott erőt Pálnak, hogy kitartson „megbecsülésben és szégyenben, rossz és jó hírből, veszedelemből folyóvizeken, veszedelemből rablók közt, veszedelemből népem között, veszedelemből pogányok között, veszedelemből városban, veszedelemből pusztában, veszedelemből tengeren, veszedelemből hamis atyafiak közt; fáradtságban és nyomorúságban, gyakorta való virrasztásban, éhségben és szomjúságban, gyakorta való börtönlésben, hidegben és mezítelenségben” (2 Kor 11:26,27). Mások vértanúságot szenvedtek az úton, „mivelhogy nem a láthatókra néztek, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2 Kor 4:18).

Olvasandó: 2 Timótheus 3:10-17.

*És a pogányok, akik megtartatnak, annak világosságában járnak.
A jelenések könyve 21:24.*

Gondolj sokat azokra, akik előtted jártak a menny felé vezető úton. Ők bementek a mennyek országába. Gondolj arra, milyen biztonságban vannak Jézus karja közt. Visszakíváncoznának a földre, ha nekik adnák a világ minden kincsét is?

Mit gondolnának rólad azok, akik már a mennyben vannak, ha szíved a futás közben meglankadna, ha bűneid erőt vennének rajtad, és megállásra kényszerítenének? Nem neveznének ezerszer is ostobának? Nem azt mondanák: „Ó, bárcsak azt látnád, amit mi látunk, azt éreznéd, amit mi érzünk, megízlelnéd azt, amit mi élvezünk! Mit tennél akkor? Akkor szívesen szenvednél. Akkor semmi sem lenne számodra túl sok. Akkor még eltűrnéd a bűnt? Akkor még szeretnéd a jelenvaló világot? Akkor még félnél barátoktól vagy valami ijedségtől?” Nem, azok akik hit által betekintést nyertek ezekbe a dolgokba, megvigasztalódtak és megerősödtek. Még ha oly messze távolodtak is, mint amilyen messze van az ég a földtől.

Még ha az én gonosz szívem olykor hajlandó volt is, hogy ezért a világot a menny felé futásomban lassítson is, akkor a mennyben levő szentek és angyalok helyzetére gondoltam. Akkor arra gondoltam, amit ők élveznek, és hogy engem ostobának neveznek, ha megtudják, hogy a szívem ellankadt. Ezek a gondolatok arra ösztönöznek, hogy ismét előre siessék.

Vesd el minden bűnös vágyadat, igyekezz, hogy a megigazulj, szeresd az Úr Jézust, engedd, hogy félelme vezessen.

Kész vagy velem futni? „Úgy fussatok, hogy a díjat elnyerjétek.”

Olvasandó: A jelenések könyve: 21:22-27.

Karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza.

Ézsaiás 40:11.

Hogy tovább bátorítsalak, azt tanácsolom neked, fuss tovább. Talán elfáradtál? Akkor kérd az Úr Jézust, vegyen fel és vigyen. Nem elég ez a bátorítás, a legszegényebb lélek számára is, hogy neki induljon az útnak?

Talán azt mondod: gyenge vagyok és csak bárány. Nos Krisztus segíteni akar és vinni. Ha tehát panaszkodsz, hogy elfáradtál, gondold arra, hogy Ő téged szívesen karjába vesz. Ézsaiás azt mondta: „Karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatásokat szelíden vezeti”. Így bátorítja az apa is a gyermekét: Fuss, kedves gyermekem! Ha elfáradsz, fölveszlek és viszlek. Ha a zarándokok elfáradnak az úton, Isten a mennyből új erőt áraszt a lelkükbe. „Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is; de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” (Ézs 40:30,31).

Mit tanácsolhatnék még neked, miután már mindent elmondtam, hogy jobban bátorítsalak? A mennyben jó és kényelmes otthonod lesz. Jó és egészséges ételt kapsz. Krisztus kebelén fogsz pihenni. Megtapasztalod a mennyei örömet, hogy megteljék a szíved.

Szívesen beszélnék mindezeknek a tökéletes voltáról és maradandóságáról. De meg kell vallanom, hogy ezeknek a mennyei javaknak és ennek a mennyei dicsőségnek a leírása olyan feladat, mely meghaladja az erőmet.

Olvasandó: Ézsaiás 40:1-11.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Azoknak, akik a menny után vágyakoznak nagyon kell sietniük, hogy célhoz érjenek, mivel az ördög és szolgálai ravaszak.

Az ördög és szolgálai nem vesztegetik az időt és nem sajnálják a fáradságot, hogy másokat romlásba döntsenek. Ugyanígy nem szabad nekünk sem időt sem fáradságot sajnálni, hogy üdvösségünket keressük.

A világ fiai kockáztatják a lelküket, hogy ezen a világon romlandó koszorút kapjanak. Nem kell akkor Isten gyermekeinek sokkal inkább fölláldozni minden jelentéktelen dolgot, hogy hervadhatatlan koszorút nyerjenek?

A világ fiai kockáztatják, hogy elvesztik örök barátaikat, elvesztik Istent, Aki szereti őket, elvesztik Krisztust, Aki meg akarja őket váltani, és elvesztik a Szentlelket, Aki vigasztalni és vezetni akarja őket. Kockáztatják, hogy elveszítik a mennyet, mint lakóhelyüket és a szentek közelségét a dicsőségben. Azt kérdezed, hogy miért nem becsülik mindezeket? Mivel szívesebben maradnak jó viszonyban ezzel a világgal és a bűnnel! Többre becsülik néhány bűnös halandó társaságát, mivel ők maguk is azok.

Akkor nem kellene nekünk lehetőleg olyan keményen dolgoznunk, olyan gyorsan futnunk, olyan buzgón, sőt százszor buzgóbban keresni? Minden erőnket meg kellene feszítenünk, hogy azokhoz a boldog, örök barátokhoz menjünk. Olyan baj, hogy minden mulandót, amit ez a világ nyújtani tud, azért feláldozunk?

Mi lesz, amikor az utolsó ítéletkor meghalljuk, hogy a gonoszok sokkal gyorsabban és buzgóbban siettek a pokolba, mint mi a mennybe?

Olvasandó: A zsoltárok könyve 1:1-6.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Megtárgyaltuk együtt, hogy aki a mennyet örökölni akarja, futnia kell. Sőt, nemcsak egyszerűen futni, hanem „úgy” futni, ahogy Pál apostol azt írja. Azaz: teljes komolysággal, erős akaratúval és kitartással. Mindent, ami a futást akadályozhatja, el kell távolítani.

Úgy futsz te is? Vizsgáljuk meg őszintén magunkat!

A helyes úton indultál el? Fel vagy öltözve Krisztus igazságával? Ne mondj „igen” a szívedben, ha nem így van. Megtárgyaltuk, milyen veszélyes az ember számára, ha azt gondolja, hogy a helyes úton jár, miközben rossz úton halad.

Gondolj arra, hogy ez a legbiztosabb módja annak, hogy ne érh célba. Nem fogsz akkor eljutni a mennybe, pedig azt gondold, hogy bemész oda.

A legtöbb embernél az a szomorú, hogy azt képzele, a helyes úton megy a menny felé. Holott soha rá nem tette lábát erre az útra! Adja Isten, hogy ezt megértsd, másképpen elvesztél.

Megkérdezlek, mikor volt az, hogy megtanultad megutálni bűneidet és öngazságodat? Komolyan kérdezem: Őbenne vagy? Kedvesebb számodra Krisztus, mint a világ? Lelked állandóan az Úr Jézussal foglalkozik? Szívesen beszélsz Róla, és jársz Vele? Nagyszerűbbnek tartod az Ő üdvösségét, mint azok társaságát, akik kedvesek neked ezen a világon? Minden üres, szegény és hiábavaló számodra, ha Krisztus hiányzik? Könyörgök, légy komoly, és vedd szívedre. Vizsgálj meg magadat alaposan. Az örök jóról és jajról van szó!

Olvasandó: Jeremiás siralmi 3:36-42.

Tudakozzuk a mi útainkat.

Jeremiás siralmi 3:40.

Vizsgálj meg magad, hogy megszabadultál-e ennek a világnak olyan dolgaitól, mint a gőg, előny, vágyak és hiúság. Azok, akik minden terhet és bünt félretettek, ezt azért tették, hogy úgy fussanak, hogy a díjat elnyerjék. És te azt gondold, hogy a mennybe juthatsz, ha mindezek még terhelnek? Akkor féltő, hogy te is azok közé a sokak közé tartozol, akik „igyekeznek bemenni és nem mehetnek be.”

Gondolj arra is, hogy csak azok üdvözülnek, akik mindvégig állhatatosak. Nem mindenki, aki elkezd futni, kap koszorút. Gondolj csak Agrippa történetére. Mintha hirtelen keresztyén akart volna lenni. Úgy tűnt, hogy egy félórán belül Krisztus tulajdona lesz. Azt mondta Pálnak: „Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek” (Csel 26:28).

Ó! Csak majdnem. Ez ugyanolyan rossz volt, mint mikor távol volt attól. Jól kezdett futni, de gyorsan abbahagyta. Amikor Pált hallgatta, vágyott a jobb után, de ismét közömbös lett, amikor Pál elhallgatott.

Milyen szörnyű majdnem! Ezzel a „majdnem”-mel mégis elkárhozott a lelke! Sokszor gondoltam arra, milyen szörnyű les, ha örökké így kell majd jajgatni: „Majdnem keresztyén voltam, majdnem az Isten országában voltam, majdnem megmenekültem az ördög kezéből és a bűn hatalmából, majdnem megszabadultam Isten átkától.”

Majdnem... és nem több. Csak majdnem eljutottam a mennybe és aztán nem mentem tovább?

Barátom, az valami szörnyű, ha az ember leül, mielőtt elérkezett volna a mennybe!

Olvasandó: Az apostolok cselekedetei 26:24-32.

Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints. 1 Mózes 19:17.

Mennyi veszély fenyegeti azokat, akik nem gyorsan futnak. Aki megelégednek azzal, hogy az utolsók közt vannak. Vannak olyanok, akik azt hiszik, hogy ugyanúgy a mennybe jutnak, mint bárki más, de csak a leglustább és leglomhább keresztyének példáját követik. Úgy vélik, hogy az a legeslegjobb, ha ezekkel együtt futnak. Közben elfelejtik, hogy a legutolsóknak van arra a legnagyobb esélyük, hogy a díjat elveszítsék. Tudjátok ugye, milyen sokba került a bolond szüzeknek, hogy túl későn érkeztek vissza: „Akik készen valának, bemenének vele (ti. a vőlegénnyel) a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.”

És aztán következik ez a szó “később”. „Később pedig a többi szüzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! Nyisd meg nekünk. Ő pedig felelvén monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket” (Máté 25:10-12).

A lassú futók is ezt fogják majd hallani: Távozzatok tőlem ti, lusta keresztyének, hideg, közönyös hívek!

Isten Igéje olyan érthető szavakkal jövendöli meg a lusta hívek sorsát, hogy csodálatos, hogy azok mégis olyan keveset törődnek vele.

Hogyan bűnhődött Lót felesége lassú meneküléséért, amikor Sodomát elhagyta? Sóbálvánnyá változott (1 Móz 19:26).

Mit tapasztalt Ézsáú, amikor sokára hozta a vadpecsenyét? Nem találta meg később a megbánás helyét, noha könnyhullatással kereste azt az áldást (Zsid 12:16).

Teljes szívünkől figyelmeztetünk téged, hogy mindazok, akik túl lassúak voltak, egyszer majd megátkozzák azt a napot, amelyen születtek.

Olvasandó: 1 Mózes 19:17-23.

Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints. 1 Mózes 19:17.

Hogy a lelki versenypályán az elsővel fuss, ösztönzésül a következőre hívjuk fel a figyelmedet.

Amikor az angyalok kivitték Lót Sodomából feleségével és leányaival, a felesége engedetlen lett. Hátra tekintett, és sóbálvánnyá lett. De azt nem olvassuk, hogy Lót engedte volna, hogy az ő példája, vagy Isten büntetése arra készítse, hogy hátra tekintsen.

Gyakran csodálkoztam ezen. Lót felesége hátra tekintett és nyomban meghalt, s Lót mégsem nézett a feleségére. Annyira a meneküléssel volt elfoglalva, hogy nem is figyelt a feleségére. És jól tette, mert a hegység előtte volt, az ördög és a tűz mögötte tombolt. Az élete forgott kockán. Örökre elvesztette volna, ha csak egyszer is hátratekint.

Így kell neked is futni. Gondolj futás közben Lót feleségére, s annak büntetésére, és ne feledd, miért történt az vele. Isten például adta őt minden lassú és engedetlen futó számára a világ végezetéig. Vigyázz, hogy ne ess ugyanabba a bűnbe.

Nem akarsz futni? Gondolj arra, hogy Isten népe veled is úgy fog cselekedni, ahogy Lót cselekedett engedetlen feleségével. Elhagynak. Talán édesapád, édesanyád, testvéred, nővéred, talán gyermekeid gyorsan haladnak a menny felé. El akarsz maradni mögöttük? Bűnös, elhatároztad, hogy megszabadulsz minden terhedtől és bűnödtől? Vagy éppen ellenkezőleg? Gondold meg, és határozz gyorsan. Ez nem olyan dolog, hogy lehet halogatni. És ha elindulsz, az Úr adjon jó utat!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 25:1-9.

*Kegyelemből tartattatok meg.**Efézus 2:5.*

Tudod, mit jelent megtartatni?

Az ember a bűn miatt kárhozatra vettetett. Az üdvözülés vagy megtartatás annak szükséges, aki szomorú állapotban van. Aki nem éli át, hogy elveszett, nem értékeli a megtartatást.

Hogy üdvözülnünk, megtartatnunk, megváltatnunk kell, az azt jelenti, hogy rabszolgaságban és nyomorúságban vagyunk. Ezért nagy jelentőségűek az apostol szavai.

Azok, akik megtartatnak szörnyű nyomorúságból váltatnak meg: a bűntől, Isten átkától és a pokol lángjaitól mindörökre! Van-e undorítóbb, mint a bűn? Van-e elviselhetetlenebb, mint Isten rettenetes haragja? És mi félelmetesebb, mint a pokol feneketlen mélysége? Sőt, van-e félelmetesebb, mint hogy ott kínoznak örökké az ördög és angyalai?

Amikor textusunk „megtartattok”-ról beszél, akkor ez alatt azt kell értenünk, hogy a bűnös mindezekről az imént megnevezett nyomorúságoktól megváltatik.

A bűnösök gondolhatják, hogy nem nehéz megmagyarázni, mit jelent megtartatni; mégis azt kell mondanom, hogy csak azok tudják mit jelent megtartatni, akik tapasztalatból ismernek valamit a bűn, az Isten átka, és a pokol lángjai szörnyűségéből.

Azok a bűnösök, akiket nem sebesített meg a bűn, és nem nyomott le a bűn terhe, nem tudhatják, mi az, hogy megtartatni. Csak az tud így kiáltani, akinek a lelkiismerete a bűn terhe alatt siránkozik: „Mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak?” (Csel 2:37)

Olvasandó: Efézus 2:5-10.

*Kegyelemből tartattatok meg.**Efézus 2:5.*

Azok, akik megtartanak, megmenekülnek Isten haragjától. Aki nem érezte Isten haragjának a terhét, az nem tudja megmondani, mit jelent: megtartatni. Pont az, aki megrémül Isten haragjától és reszket tőle, tudja legjobban, mi az, hogy megtartatni.

Azok, akik megtartatnak, megváltatnak a haláltól és a pokoltól. Az, aki még sohasem érzett bánatot vagy félelmet emiatt, az nem is tudja megmondani, mi az, hogy megtartatni. Dávid átélte ezeket a félelmeket. Erről olvashatunk a Zsolt 116-ban: „Körülvettek engem a halál kötelei, és a pokol szorongatásai; nyomorúságba és ínségbe jutottam. És az Úrnak nevét segítségül hívám: Kérlek Uram, szabadítsd meg az én lelkemet!” (3,4.v.). Amikor nyomorúságban volt, az Úr nevét hívta segítségül.

Sajnos, csak kevés ember tartja fontosnak a megtartatását. Sokan csak kicsit félnek a kárhozattól. Kegyelem által azok közé tartozol, akik keresik és óhajtják az üdvösséget? Odamenekültél már a megtartatáshoz az elkövetkezendő harag szörnyűsége miatt? Vagy azok közé tartozol, akiknek azt kell mondani: „Mérgező kígyók fajtái! Kicsoda intett meg titeket, hogy az Istennek elkövetkező haragjától megmeneküljétek? Teremjétek hát megtéréshez illő gyümölcsöket” (Máté 3:7,8).

Sajnos, sokan kevésre becsülik az üdvösséget. Szeretik, ölelik, élvezik a bűnt, édes falatként tartják a nyelvük alatt. Nem érzik Isten haragját, nem menekülnek az elkövetkezendő harag elől. És ami a poklot illeti, sokan kételkednek abban, hogy van-e az egyáltalán; azok számára, akik Istent tagadják, a pokol gúny tárgy lett. Te is ilyenek közé tartozol, vagy Dáviddal együtt az Úr nevét hívod segítségül?

Olvasandó: A zsoltárok könyve: 116:1-9.

*Kegyelemből tartattatok meg**Efézus 2:5.*

Isten gyermekei Isten tervében üdvözítették a világ alapjainak megvetetése előtt. Azt is mondhatjuk, hogy Isten gyermeki üdvözítették, mielőtt megtértek, vagy Krisztushoz elhívtak. Isten eltűri Krisztusért minden időben, hogy választottai meg nem tértek legyenek, amíg el nem jön az az idő, melyet Ő meghatározott, hogy akkor megtérjenek.

Manasse, amint tudod, nagyon bűnös volt. Bűnei miatt száműzték hazájából és Babilonba vitték. Manasset mégsem ölheték meg, bár bűnei miatt ezer halált érdemelt volna. Mi volt az oka? Még nem tért meg. Isten kiválasztotta őt Krisztusban. Krisztusban volt a kegyelem, melyet Manassenak meg kellett kapnia, mielőtt meghalt. Ez volt az ok, amiért Manassenak meg kellett győzteni, térni és tartatni.

A Márk 5-ben egy emberről olvasunk, akit egy légió ördög szállt meg. Mindezek az ördögök és mindezek a bűnök, melyeket ez az ember elkövetett, amikor még nem született újjá, nem vehették el az életét, mivel még nem tért meg. Milyen gyakran az életére törtek ennek az embernek azok az ördögök, akik benne voltak. És mégsem ölheték meg.

Isten gyermeke, milyen gyakran fektettek betegágyba bűneid, és magad is s mások is azt gondolták, hogy a sír szélére jutottál. És Isten azt mondta: Hagyjátok még élni, mert még nem tért meg. Isten megőrzi választottait, mielőtt megtérnek.

„Minket, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg).”

Olvasandó: Róma 9:6-16.

*Kegyelemből tartattatok meg.**Efézus 2:5.*

Amikor Isten az emberhez jön, azt bűnei közepette és bűnnel telve találja. Milyen csoda, hogy Isten nem bosszúállóan jön, hanem esdekelve. Szelíden kéri a bűnöst, hogy békéljen meg Vele. Az emberek elvárják, hogy ha valaki megsérti a másikat, keresse elsősorban a békességet; de, sajnos Isten és az ember közt nem így van. Nem mi választottuk és szerettük Istent, hanem: „Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket” (2 Kor 5:19). Isten keresi először a békességet. Megparancsolja szolgálóinak, hogy mondják meg neked: „Mintha Krisztus kérne miáltalunk: Krisztusért kérünk, békéljete meg az Istennel” (2Kor 5:20).

Ó, bűnös, nem nyitsz ajtót? Íme, az Atya Isten és Fia, Jézus Krisztus állnak szíved ajtaja előtt, könyörögve, hogy békélj meg velük, az Úr azt ígéri, hogy ha beengeded Őt, minden bűnöd bocsánatot nyer. Milyen kegyelem!

Ha azt látnánk, hogy egy fejedelem azért esedezne egy koldusnak, hogy fogadja el tőle az alamizsnát, az nagyon furcsa lenne. Ha azt látnánk, hogy egy király egy árulótól azt kérné, hogy fogadja el a kegyelmet, az még különösebb lenne. De amikor azt láthatjuk, hogyan kéri Isten a bűnöst kegyelemmel teli szívvel: „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek, mindennel meg akarlak ajándékozni”, akkor az olyan látvány, ami elvakítja az angyalok szemét. Ez az Isten nem nagy irgalmasságú? Ez az Isten nem szereti nagyon a bűnösöket?

És hogy a kételkedés minden alapját elvegyük, még hozzáfűzzük ehhez, hogy Isten az Ő Fiát, „aki bünt nem ismert, bünné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk öbenne” (2 Kor 5:21).

Olvasandó: Kolossé 1:16-23.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Vizsgáljuk meg együtt még egyszer, hogyan viselkednek a bűnösök Istennel szemben attól a pillanattól kezdve, hogy lelkükben munkálkodni kezd.

Isten általában először meg akarja győzni a bűnöst Igéje által. Hogyan reagál erre az? Nos, a bűnös nem szívesen engedi, hogy megbolygassák lelkiismeretét. Nem akar elgondolkodni azon, hogy ki volt ő, ki most, és mivé lesz ez után az élet után.

Akkor az Úr közel jön hozzá, és a lelkiismeretét akarja meggyőzni. Ó, hogy próbálja a bűnös elfeledni és magától elhárítani ezt a meggyőzést, amely első lépés a hit és a megtérés felé, sőt az örök élet felé. A bűnös látja, hogy meg kell térnie és meg kell tartatnia, de mindenféle kibúvót keres ez alól. Azt mondja, hogy még túl fiatal ahhoz, hogy megtérjen, majd akkor tér meg, ha megöregszik, vagy betegesen fekszik. Ó, milyen ellensége az ember a saját üdvösségének!

Biztos vagyok abban, hogy Isten néhányatokat többször megkeresett Igéjével. Ti azonban, amikor Isten lángra lobbantotta lelkiismereteket, azt a lángot bő vízzel eloltottátok. De gondoljátok el, mi lett volna, ha Isten az elutasításokat válaszként fogadta volna el?

Milyen gyakran hívott az Úr: „Térjetelek énhozzám, különben elpusztultok”, „Térjetelek énhozzám, és megtartatok.” És mit felel a bűnös? „Nem tudok megválni élvezeteimtől!” Ó, milyen türelmes Isten a szegény bűnösrel szemben! Mondd meg őszintén, mi lenne, ha Isten azt mondaná neked: Add csak át magad bűneidnek, élvezeteidnek, szórakozásaidnak. Legyen az a mennyed, a részed és boldogságod. Ma is szól szava: „Térjetelek énhozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai” (Ézs 45:22).

Olvasandó: Ézsaiás 45:17-25.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Tegnap azt vizsgáltuk meg együtt, hogy amikor Isten a bűnöst fölkeresi, az mindenféle kibúvót keres, hogy az Úrról megfélekedezzék. Isten azonban mégsem hagyja el a bűnöst. Rámutat, hogy szüksége van arra, hogy Hozzá térjen. Olyan erővel hat a lelkére, hogy a bűnös nem tud ettől szabadulni. De, íme, a bűnösben még mindig van egy bizonyos ellenségeskedés. Ahelyett hogy teljesen megtérne, egyik bűnből másikba tér meg, a nagyból a kicsibe, a sokból a kevésbe. A nyílt istentelenségéből Mózes törvényéhez akar térni. Amíg Isten engedi, megmarad a saját elképzelése szerinti jósága mellett.

Nagyon buzgón teljesíti a törvényben előírt köteleességeket. Mindenkinél megadja azt, ami azt illeti. Nem káromkodik, fölhangy az élvezetekkel és a testi örömmel. Olvas, imádkozik, beszél a Bibliáról, és sokat foglalkozik a vallással. Azt hiszi, hogy ezzel kedves lesz Isten előtt, és Isten nem rója fel neki az igazságtalanságokat, melyeket ő Isten ellen elkövetett. Sokat imádkozik, fogadásokat tesz és elhíti magával, hogy nagyon megfelelő arra, hogy bejusson a mennybe. Azt gondolja magáról, hogy senki nem szolgálja olyan jól az Urat, mint ő.

De mindemellett olyan ostoba, mint a sötét éjszaka; semmivel sincs közelebb a mennyhez, mint az elvakult farizeus. Így tiszta valaki a saját szemében, közben nem mosakodott ki a piszkából! Nem űzhetné el Isten ezt a bűnöst maga elől? Nem engedhetné meg, hogy saját igazságszolgáltatása csapdájába essék, mivel abban hitt? Megtehetné. Egyedül Isten kegyelme őrzi meg ezt a bűnöst!

Olvasandó: 1Timótheus 1:12-17.

Kegyelemből tartattatok meg.

Efézus 2:5.

Isten annak a bűnösnek, aki önmagában és öngazságosságában bízik, megmutatja igazságosságának tisztátalanságát. Az evangélium világossága megszabadítja a bűnöst. Belátja cselekedetei hiábavalóságát, és megérti, hogy egyedül Jézus Krisztus igazságossága szabadíthatja meg. A bűnös arcra borul, és egy fajta reménytelenséggel érzi semmisségét. Isten megmutatta neki legjobb tetteinek tisztátalanságát. Ezáltal még jobban rájön, milyen gonosz a szíve. Kezdi belátni képmutatóságát, göggyét, hitetlenségét és halott voltát. Önmagának ez a meglátása malomkőként nehezedik vállaira, és még jobban kételkedővé válik és fél a kárhozattól.

Ha most a bűnöst figyelmeztetik, hogy fogadja el Krisztust, azt fogja felelni, hogy nem tudja és nem meri. Ha megkérdezed őt, hogy miért nem, akkor azt válaszolja, hogy nincs hit és reménység a szívében. Ha azt mondod neki, hogy a kegyelem ingyen van, azt veti ellen, hogy nincs szíve, hogy ezt a kegyelmet elfogadja.

Azonkívül nem talál lelkében semmi kapcsolatot ezzel a kegyelemmel. Ezért úgy dönt, hogy nem méltó Isten irgalmára, és nem részesülhet Krisztus vérének érdemében. Nem meri hinni, hogy Isten mindezt felkínálja neki. Magába roskad. Kétkedik, kétségbeesik és úgy érzi, hogy sohasem fog üdvözülni!

De íme, a minden kegyelem Istene nem hagyja őt ebben a nyomorúságban, hanem közelebb jön hozzá, mint valaha!

Olvasandó: A zsoltárok könyve 143:1-6.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

A maga miatt kétségbeesett bűnöshöz Isten elküldi Lelkét azzal, hogy kész elfogadni őt. Ez a Vigasztaló eljön a bűnöshöz, hogy megmondja neki: Isten szereti, ezért nem veti meg a töredelmes szívet. A Szentlélek megtanítja az embert imádkozni, hogy hadd nyerjen bizonyosságot a kegyelemről. A Lélek azt mondja: Talán el fogsz rejtetni az Úr haragjának napján. Ebből a bűnös egy kis bátorságot merít. De a szívében felvetődő első kételkedés elfújja ezt a bátorságot, és a lélek ismét olyan állapotba kerül, mint előbb volt, vagy talán még rosszabba. Ezernyi aggodalom kínozza. Félt, hogy elkárhozik. Talán már hetek óta nem hall mennyei hangot. Az ördög is helyesli ezeket a gondolatokat. Azt mondja, hogy az utolsó ítéletkor az imádságok, az Ige hallgatása és olvasása, a hívő közösségek látogatása vádak lesznek ellene. A teljesen elcsüggedt lélek kezd összeroppanni az aggodalom miatt, amikor imádkozik, vagy Isten Igéjét hallgatja. De íme, amikor úgy látszik, hogy nincs már semmi remény, és azt hiszi, hogy meghal, hogy elkárhozik, akkor ismét hirtelen megszólal Isten Lelke, amire a lélek korábban sohasem gondolt. Ez a szó megnyugtatja a lelket. Eltünteti a hitetlenséget, és arra bátorítja a lelket, hogy ismét reménykedjék Istenben és várja Őt. Az a szó megmutatja neki Krisztust és az Ő bűnösökért végzett áldott munkáját. De amikor ezeknek a szavaknak a hatása és az előbbieket látása lassan eltűnik, a bűnösben ismét feltámad a hitetlenség. Akkor megint kételkedik Isten irgalmasságában. Isten nem taszítja most a bűnöst ezért a pokolba? Ó, nem! Megkönyörül rajta! Isten jósága követi őt élete minden napján (Zsolt 23:6).

Olvasandó: A zsoltárok könyve 143:7-12.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

Annak ellenére, hogy Isten gyermekei vétkeznek az irgalmasság és kegyelem ellen, Isten ismét feljűk fordul. A Szentlélek bizonytságot tesz a léleknek, hogy bűnei bocsánatot nyernek ingyen, Krisztus vére által. Az öröm és vigasztalás gyöngéden összetöri a bűnös szívét! Most eheti hit által Krisztus testét, és ihatja az Ő vérét. Akkor a bűnös térdre borul Isten előtt, hogy megköszönje bűnei bocsánatát. Hálát mond azért a reménységért, hogy öröksége van azok közt, akik üdvözülnek a Krisztusban való hit által. A lélek megtelik nyugalommal és napfényel.

Aztán a lélek talán ismét hideggé válik. El is felejtí megint ezt a kapott kegyelmet. Testivé válik, és újból vágyódní kezd a világ után. Elveszti az életet és a mennyei dolgok ízét. Megszomorítja Isten Lelkét, sajnálatosan rossz útra téved. Teljesen felhagy azzal, hogy belső szobájában imádkozzék; csak a formáságot tartja meg.

Mit fog most Isten tenni? Fölhasználja az alkalmat, hogy a bűnöst megsemmisítse? Magára hagyja elbukásában? Leveszi róla a kezét? Nem! Addig keresi, amíg meg nem találja, és magához nem vonja megint. „Mert így szól az Úr Isten: Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozódom utána. Miképpen a pásztor tudakozódní nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhái között; így tudakozódom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak. Az elveszettet megkeresem, és az elűzöttet visszahozom, s a megtörottet kötözgetem, s a beteget erősítem” (Ez 34:11.12.16).

Olvasandó. Ezékiel 34:11-16.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltáság által.
Róma 3:24.

Ezek bátorító szavak azok számára, akiket bűneik látása és érzése lelkileg lesűjt. Nekik szól az üzenet: „megigazulván ingyen...” Azoknak, akik keresik, hogyan találhatnának nyugalmat bűnös lelkiismeretűk számára, sokat kell elmélkednük Isten kegyelmének a tanán. Ugyanis azok, akik üdvözülnek, kegyelemből üdvözülnek!

A Sátánnak az a legfőbb szándéka, hogy annyira hatalmában tartsa a bűnöst, hogy az ne érezze bűneit. Amennyire csak tőle telik, igyekszik rejtve tartani a bűnös előtt Isten kegyelmének szeretettel teljes tanát. Ugyanis a bűnös lelkiismeret csak ez által a tan által nyugszik és gyógyul meg. Pál azt írja a thesszalonikai gyülekezetnek, hogy maga a mi Urunk Jézus Krisztus, és az Isten a mi Atyánk az, aki szeretett minket és „kegyelméből” örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg.

Hogyan nyugodnék meg az aggódó bűnös lelkiismerete, ha nem tapasztalja meg Isten kegyelmét? Képzeld, hogy beteg vagy, és csak egy bizonyos gyógyszeről gyógyulsz meg. Nem az az első lépés ahhoz, hogy meggyógyulj, hogy megismerd ezt a gyógyszert? Ugyanígy az első lépés ahhoz, hogy a megsérűlt lelkiismeret meggyógyuljon az, hogy megismerje azt a kegyelmet, mely által az átok megigazulássá lesz Isten szemében.

A sérűlt lelkiismeretű ember természetnél fogva a törvény cselekedeteire támaszkodik. Azt hiszi, hogy Isten megelégszik valamivel, amit tesz. Milyen ostoba. Isten Igéje azt mondja: „Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi ez: Irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre” (Máté 9:13).

Olvasandó: Máté 9:9-13.

FEBRUÁR 1.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.
Róma 3:24.

Az a tan, hogy a bűnös kegyelemből üdvözül, az egyetlen eszköz a csüggedés ellen.

Méltatlanságod tudatában talán azt mondod: Átkozott vagyok! Bűneim miatt pokolra jutok. Én azonban azt mondom: Hallgass! Van Isten a mennyben, Aki a „kegyelem Istene”. Nincs benned minden bűn. És ha a világ minden bűne a tied volna is, a minden kegyelem Istene meg tudja és meg is akarja bocsátani azokat. Isten kegyelme erősebb, hogy egy bűnöst megtartsen, mint a bűn hatalma, hogy egy bűnbánót elkárhoztasson.

Azt mondod: bűneim a legrettenetesebbek. Istenkáromlás, paráznság, gyilkosság, stb. Én pedig azt kérdezem tőled: Mit mond Isten Igéje? „Azt mondom azért néktek: Minden bűn és káromlás megbocsáttatik” (Máté 2:31). „Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővölködik a megbocsátásban” (Ézs 55:7). Azt mondod: Lázadó szívem van. Én azt felelem: „Hallgassatok reám, kemény szívűek, akik távol vagytok az igazságtól. Elhozom igazságomat” (Ézs 46:11.12).

Krisztus igazsága által a kemény szívű bűnösök megigazulhatnak, noha gonoszok. Éppen nekik szól Isten Igéje: „Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdoníttatik igazságnak” (Róm 4:5)

Olvasandó: Róma 4:1-8.

FEBRUÁR 2.

Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által.
Róma 3:24.

Amikor szíved keménységét látod, talán azt mondod, lehetetlen, hogy üdvözülj.

Hallgasd csak, mit mond az ÚR: „És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet” (Ez 36:26).

Talán így kell szólnod: Olyan vak vagyok, hogy semmit sem értek az evangéliumból. Tudod, mit mond Isten Igéje az ilyeneknek? „A vakokat oly úton vezetem, amelyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, amelyeket nem tudnak; előttök a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velök, és őket el nem hagyom” (Ézs 42:16).

Nem az a bajod, hogy szívedet nem hatotta meg Krisztus szenvedése és vére? Akkor én azt mondom neked: „A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, akit átszegeztek, és siratják őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az elsőszülött után” (Zak 12:10).

Talán amiatt panaszkodsz, hogy szíved a hiúságot, a tisztátalanságot és a gonoszságot keresi, bár tudod, hogy mi lesz belőled, ha Krisztust nem találsz meg. Ismét Isten Igéjére mutatok rá, ahol az van megírva: „És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket” (Ez 36:25)

Isten gyermekei ingyen igazulnak meg, az Ő kegyelméből, a Krisztus Jézusban való váltság által.

Olvasandó: Ézsaiás 42:1-8.